

Starší Robert D. Hales
Kvorum Dvanácti apoštolů

Život věčný – poznat Boha, našeho Nebeského Otce, a Jeho Syna, Ježíše Krista

Bůh a Kristus jsou doslova Otec a Syn – oddělené, rozdílné a samostatné bytosti, které jsou plně sjednoceny ve svém záměru.

Před mnoha lety jsem využil příležitosti prostudovat si závěrečná svědectví proroků z každé dispensace. Každý z nich vydal mocné svědectví o Bohu Otci a o Jeho Synu, Ježíši Kristu.

Když jsem si tato svědectví – a během let také mnohá jim podobná – pročítal, vždy se mého srdce velmi dotklo to, jak hluboce Nebeský Otec miluje svého nejstaršího Syna a jak Ježíš Kristus prokazuje svému Otci lásku tím, že je poslušen Jeho vůle. Svědčím o tom, že když učiníme, co je nutné pro to, abychom poznali Je samotné a lásku, kterou k sobě navzájem chovají, obdržíme „[ten] největší ze všech darů Božích“ – věčný život.¹ Neboť „totoť jest pak věčný život, aby poznali tebe samého

pravého Boha, a kteréhož jsi poslal, Ježíše Krista“.²

Jak můžeme tento dar získat? Přichází skrze osobní zjevení, o němž se již mluvilo a o kterém jsme se učili dnes dopoledne.

Pamatujete si na to, jak jste se poprvé dozvěděli, že Bůh existuje, a jak jste pocítili Jeho lásku? Jako chlapec jsem se rád díval na oblohu posetou hvězdami, přemítal jsem a pociťoval jsem Jeho přítomnost. S nadšením jsem zkoumal velkolepou krásu Božích stvoření – od miniaturního hmyzu až po majestátní stromy. Díky tomu, jak jsem poznával krásu této země, jsem věděl, že mě Nebeský Otec miluje. Věděl jsem, že jsem doslova duchovní potomek, že my všichni jsme synové a dcery Boží.

Jak to mohu vědět? můžete se ptát. Písma nás učí: „Některým je dáno Duchem Svatým vědět, že Ježíš Kristus je Syn Boží ..., a ... jiným je dáno věřit v slova jejich, aby také mohli mít věčný život, zůstanou-li věrni.“³ Z mého pohledu toto však neznamená, že někteří lidé budou navždy závislí na svědectví druhých lidí.

Mé vlastní svědectví rostlo, když jsem se dozvídal o Nebeském Otci a o Spasiteli z učení a ze svědectví svých rodičů, učitelů, písem – která pilně čtu – a zejména pak Ducha Svatého. Když jsem uplatňoval víru a byl poslušen příkázání, Duch Svatý mi dosvědčoval, že to, čemu se učím, je pravdivé. Takto jsem to poznal sám pro sebe.

V tomto procesu má klíčový význam hledání osobního zjevení. Nefi vyzývá každého z nás, abychom „[hodovali] na slovech Kristových; neboť vizte, slova Kristova vám řeknou vše, co máte činiti“.⁴

Před svými osmými narozeninami jsem se chtěl dozvědět něco více o křtu. Četl jsem písma a modlil jsem

se. Zjistil jsem, že když budu konfirmován, obdržím dar Ducha Svátého. Rovněž jsem začínal chápat, že Bůh a Kristus jsou doslova Otec a Syn – oddělené, rozdílné a samostatné bytosti, které jsou plně sjednoceny ve svém záměru. „My milujeme [Je], nebo [Oni] prvé [milovali] nás.“⁵ A znovu a znovu jsem si všiml toho, jakou lásku chovají k sobě navzájem a jak spolu pracují pro naše dobro. Poslechněte si několik málo z mnoha veršů z písem, které této pravdě učí:

Když nás Nebeský Otec učil o předsmrtném životě, hovořil o Ježíši Kristu jako o svém Milovaném Synu, „který byl [Jeho] Milovaným a Vyvoleným od počátku“.⁶ Když Otec stvořil zemi, učinil tak „skrze svého Jednorozeného“ Syna.⁷

Ježíšově matce, Marii, bylo řečeno, že přivede na svět „[Syna] Nejvyššího“.⁸ A když byl Ježíš mladý muž, řekl své matce, že „v těch věcech, kteréž jsou Otce [Jeho, musí] ... býti“.⁹ Po letech, když byl Spasitel pokřtěn, promluvil Nebeský Otec z nebe a řekl: „Tentot jest ten můj milý Syn, v němž mi se dobře zalíbilo.“¹⁰

Když Ježíš učil své učedníky, jak se mají modlit, pronesl tato slova:

„Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé.

Přid' království tvé. Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.“¹¹

Nikodéma učil: „Nebo tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal.“¹² A své záznaky vysvětlil těmito slovy: „Nemůžeš Syn sám od sebe nic činit, jediné což vidí, an Otec činí. Nebo cožkoli on činí, toť i Syn též podobně činí.“¹³

Když se přiblížila hodina Usmíření, Ježíš se modlil řka: „Otče, přišlať hodina. ... Ját jsem oslavil tebe na zemi; dílo jsem vykonal, kterýž jsi mi dal, abych činil.“¹⁴ Pak, když byl obtížen našimi hříchy, prosil: „Otče můj, jest-li

možné, nechť odejde ode mne kalich tento. A však ne jakž já chci, ale jakž ty.“¹⁵ Ve svých posledních chvílích na kříži se Ježíš modlil: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí,“ a pak zvolal: „Otče, v ruce tvé poručím ducha svého.“¹⁶

Poté v duchovním světě navštívil duchy zemřelých, aby jim dal „moc, aby vyšli, po jeho vzkříšení z mrtvých, aby vstoupili do království jeho Otce“.¹⁷ Spasitel se po svém vzkříšení ukázal Marii Magdaléně a řekl jí: „Vstupuji k Otci svému, a k Otci vašemu, k Bohu svému, a k Bohu vašemu.“¹⁸

Když přišel k lidem na americký kontinent, představil Ho Jeho Otec slovy: „Hle, můj milovaný Syn, v němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své.“¹⁹ Když Ježíš sestoupil mezi lid u chrámu, řekl o sobě toto: „Vizte, jsem Ježíš Kristus. ... Otec jsem oslavil v tom, že jsem na sebe

vzal hříchy světa.“²⁰ Když je učil své nauce, vysvětlil:

„Je to nauka, kterou mi dal Otec; a já vydávám svědectví o Otci a Otec vydává svědectví o mně.“²¹

„Vpravdě ..., Otec a já jedno jsme.“²²

Dokážeme v těchto verších najít určitý vzor, který svědčí o tom, že Otec a Syn jsou odlišné osoby a bytosti? Jak tedy potom mohou být *jedno*? Ne proto, že by byli jednou a toutéž osobou, ale proto, že jsou sjednoceni v záměru, stejnou měrou zasvěceni tomu, aby „[uskutečnili] nesmrtelnost a věčný život člověka“.²³

Ježíš je Bůh – přesto však sám sebe neustále odlišuje jako oddělenou, samostatnou bytost tím, že se modlí k Otci a že říká, že činí Otcovu vůli. Během své služby mezi Nefity prosil: „Otče, nemodlím se za svět, ale za ty, které jsi mi dal ze světa, ...

abych já mohl být v nich, jako ty, Otče, ve mně jsi, abychom mohli být jedno, abych v nich mohl být oslaven.“²⁴

Z tohoto důvodu nás tedy nepřekvapí, že Znovuzřízení evangelia započalo tím, že se zjevila ne jedna, ale dvě oslavené bytosti. O svém Prvním vidění Joseph Smith svědčil těmito slovy: „Jedna z nich ke mně promluvila, nazývající mne jménem, a řekla, ukazující na druhou – *toto je můj Milovaný Syn. Slyš její!*“²⁵

Mladý prorok, který vstupoval do onoho lesíka, aby zjistil, ke které církvi se má připojit, tam šel s neochvějnou vírou a vyšel z něj se znalostí jediného pravého Boha a Ježíše Krista, jehož Bůh poslal, a se svědectvím o Ním. Joseph, stejně jako proroci před ním, se měl poté stát pro svět nástrojem ke znovuzřízení znalostí, jež vedou k věčnému životu.

I vy můžete hledat v písmech a na této generální konferenci našeho Nebeského Otce a „tohoto Ježíše, o kterém [svědčí] proroci a apoštolové“.²⁶ Při hledání osobního svědectví – svého osobního zjevení – zjistíte, že Nebeský Otec nám poskytuje zvláštní způsob, jímž se sami pro

sebe můžeme dozvědět pravdu – a to prostřednictvím třetího člena Božstva, duchovní bytosti, kterou známe jako Ducha Svatého.

„A až tyto věci obdržíte,“ – včetně toho, o co jsem se s vámi podělil dnes – „chtěl bych vás nabádati, abyste se tázali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci nejsou pravdivé; a budete-li se tázati s upřímným srdcem, s opravdovým záměrem, majíce víru v Krista, on vám projeví jejich pravdivost, mocí Ducha Svatého.

A mocí Ducha Svatého můžete [s jistotou] znáti pravdu ohledně všech věcí.“²⁷

Bratři a sestry, svědčím vám o tom, že náš Nebeský Otec chce, abychom o tyto znalosti usilovali nyní. Slova proroka Helamana volají z prachu: „Pamatujte, pamatujte, že na skále Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit základ svůj; ... [základ], stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.“²⁸ A my nepadneme.

Tímto neochvějným základem je Ježíš Kristus. On je ta „Skála Nebe“.²⁹ Pokud svůj dům vystavíme na Něm, může padat déšť posledních dnů, mohou přijít záplavy a vát větry, ale my nepadneme. My nepadneme, protože

náš domov a naše rodina budou založeny na Kristu.³⁰

Svědčím o tom, že takovýto domov je „dům slávy“.³¹ Tam se shromažďujeme, abychom se modlili k našemu Nebeskému Otci ve jménu Ježíše Krista, Jeho Milovaného Syna. Tam Je oslavujeme a vyjadřujeme Jim vděčnost. Tam přijímáme Ducha Svatého a „[zaslíbení], které [nám dává] o věčném životě, dokonce o slávě celestiálního království“.³²

Vydávám zvláštní svědectví, že náš Spasitel je Ježíš Kristus, že On žije, že náš věčný Nebeský Otec nás miluje a bdí nad námi, že máme v této dispensaci proroka – presidenta Thomase S. Monsona, aby nás vedl a provázel. Svatý Duch dosvědčuje každému, kdo se vydává hledat poznání, že toto je pravda. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Nauka a smlouvy 14:7.
2. Jan 17:3.
3. Nauka a smlouvy 46:13–14.
4. 2. Nefi 32:3.
5. 1. Janova 4:19.
6. Mojžíš 4:2.
7. Mojžíš 2:1.
8. Lukáš 1:32.
9. Lukáš 2:49.
10. Matouš 3:17.
11. Matouš 6:9–10.
12. Jan 3:16.
13. Jan 5:19; viz také verš 17.
14. Jan 17:1, 4.
15. Matouš 26:39.
16. Lukáš 23:34, 46.
17. Nauka a smlouvy 138:51.
18. Jan 20:17.
19. 3. Nefi 11:7.
20. 3. Nefi 11:10–11.
21. 3. Nefi 11:32.
22. 3. Nefi 11:27.
23. Mojžíš 1:39.
24. 3. Nefi 19:29.
25. Joseph Smith–Životopis 1:17.
26. Eter 12:41.
27. Moroni 10:4–5.
28. Helaman 5:12.
29. Mojžíš 7:53.
30. Viz 3. Nefi 14:24–25.
31. Nauka a smlouvy 88:119; 109:8, 16.
32. Nauka a smlouvy 88:4.